

Nr B 76

Av herr **Holmberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr B 15, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § förordningen den 30 juni 1937 (nr 655) angående bidrag från landsting och städer, som ej deltaga i landsting, till bestridande av kostnaderna för vård i vissa fall å karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet.*

En starkt bidragande orsak till de höga kommunalskatterna är de åtgärder varigenom kostnader som åvilat statskassan alltmer övervältrats på primärkommuner och landsting. På denna väg fortsätter regeringen även i år, bl. a. genom ett förslag att landstingen skall åläggas att betala vårdbidrag även för militär personal som intas på karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet. För denna patientkategori behöver landstingen för närvarande icke betala några vårdbidrag.

I likhet med vad vi hävdad i fråga om en mängd regeringsförslag och motioner av liknande innebörd motsätter vi oss att landstingen åläggas att betala även denna del av statens hittillsvarande utgifter. På grund av de principiellt olika metoder som tillämpas för uttagande av statsskatt respektive kommunalskatt innebär nämligen varje förskjutning av samhällets utgifter från staten till kommunerna, att man i motsvarande grad övervältrar den sammanlagda skattebördan från personer med stora förmögenheter och inkomster till dem som lever under knappare ekonomiska förhållanden.

Från denna utgångspunkt anser vi, att riksdagen inte heller skall nöja sig endast med att avslå det nu aktuella förslaget om vårdbidrag till statssjukhusen. Enligt vår mening bör de ekonomiska relationerna mellan staten och kommunerna på detta område radikalt förändras över huvud taget.

Efter ett förslag av dåvarande inrikesministern herr Hedlund höjdes landstingens vårdbidrag till statssjukhusen år 1953 från 2: 50 till 32 kronor per vård dag. Detta har medfört en mycket kännbar ytterligare belastning för landstingen — vanligen med flera hundra tusen kronor per år. Bortsett från den orättfärdiga skattepolitiska effekten av denna anordning är den också orimlig därför att det handlar om statssjukhus med bl. a. undervisningsutgifter som bör bekostas av staten. Detta har också framhållits av landstingsförbundet, som av denna anledning var kritiskt inställt till den förändring som företogs 1953.

Såsom landstingsförbundet då påpekade handlar det ju inte heller om någon besparingsåtgärd utan endast om en annan fördelning än tidigare av samhällets utgifter för ifrågavarande ändamål. Ur administrativ synpunkt vore det säkerligen bäst, om staten helt övertog alla kostnader för dessa sjukhus. Med nuvarande remissförfarande när det gäller intagning av patienter torde inga olägenheter uppstå genom en sådan förändring.

Med hänvisning till vad sålunda anförts föreslår undertecknad,
att riksdagen måtte besluta
att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr B 15 om åläggande
för landstingen att betala vårdbidrag för militär personal
som intas på karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet,
samt
att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till
höstriksdagen 1958 i syfte att helt slopa landstingens vård-
bidrag för patienter som intas på de statliga undervisnings-
sjukhusen.

Stockholm i juni 1958

Helmer Holmberg

Nr B 77

Av herr Magnusson i Borås m. fl., om utredning rörande handha-
vandet av kommunal verksamhet.

Under åberopande av vad som anförts i motion nr II: 251 vid 1958 års
A-riksdag av herr Magnusson i Borås m. fl. hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa
om att Kungl. Maj:t måtte i överensstämmelse med i mo-
tionen angivna riktlinjer företaga en utredning rörande
handhavandet av kommunal verksamhet i särskilda för än-
damålet bildade associationsformer, såsom aktiebolag, eko-
nomiska föreningar, stiftelser och handelsbolag.

Stockholm den 24 juni 1958

Tage Magnusson
i Borås

Carl Wilh. Lothigius

Fredrik-Adolf Hamilton